

kučním prodejem hostince bylo žalovanému znemožněno plnění pachtovní smlouvy, není povinen podle § 1447 obč. zák. plniti smlouvu. Žalobkyně nemůže žádati náhradu škody, pokud netvrdí a neprokáže, že tato nemožnost plnění byla žalovaným zaviněna (§§ 1294, 1295 a § 1311 obč. zák.). Ježto žalobkyně zavinění žalovaného v řízení před první stolicí vůbec netvrdila, bylo žalobu již na základě údajů samé žaloby zamítnouti, aniž bylo potřebí prováděti nabízené důkazy.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Žalobkyně napadá rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci, leč neprávem. Při dobrovolném zcizení propachtované věci ukládá § 1120 obč. zák. propachtovateli, by dal pachtýři plné zadostučnění, když pachtýř musí novému nabyvateli ustoupiti. To jest odůvodněno tím, že propachtovatel sám si zcizením věci znemožnil splnění svých smluvních povinností. Tohoto důvodu však není, byl-li pachtovní předmět prodán ve vnucené dražbě, poněvadž vnucená dražba nezávisí na vůli dlužníkově. Že pachtovní předmět byl prodán ve vnucené dražbě, je o sobě důkazem, že propachtovatel nemá viny na nedodržení smlouvy. Chce-li pachtýř žádati na propachtovateli náhradu, musí tedy dokázati zvláštní jeho zavinění na tom, že k dražbě došlo, jinak je odkázán jen na případné odškodnění podle § 227 ex. ř. z nejvyššího podání.

Čís. 12579.

Exekuci podle § 294 ex. ř. lze vésti i na nájemné teprve v budoucnosti dospívající, a to i když nájemní smlouva nebyla sjednána na určitý čas. Soudcovské zástavní právo získané zabavením nájemného nezaniká prohlášením konkursu na jmění pronajímatele.

Předpisů exekučního řádu, podle nichž exekuce povolená před zahájením vnucené správy nemovitosti pronajímatele na nájemné, splatné teprve budoucně, pozbývá právního účinku poznámkou správy, pokud se týče odevzdáním nemovitosti vnucenému správci a má býti na návrh zrušena (§§ 103, 119, třetí odstavec, ex. ř.), nelze použítí obdobně při prohlášení konkursu na jmění pronajímatele.

(Rozh. ze dne 5. května 1933, R I 347/33.)

Dne 19. března 1932 byla povolena k vydobytí peněžité pohledávky exekuce zabavením pohledávek z nájemného příslušejících dlužníku proti nájemcům v domě čp. 280. Dne 16. června 1932 byl na jmění dlužníka vyhlášen konkurs. Soud první stolice k návrhu správce konkursní podstaty zastavil exekuci podle § 39 čís. 2 ex. ř. Rekursní soud zamítl návrh správce konkursní podstaty, by byla exekuce zastavena.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle ustálené praxe nejvyššího soudu lze vésti exekuci i na peněžité pohledávky, jež jsou podmíněné, časem doložené, sporné nebo závislé na vzájemném plnění (sb. n. s. 4090, 9197, 10587 a j.). Lze proto vésti exekuci podle § 294 ex. ř. i na nájemné teprve v budoucnosti dospívající, a to i když nájemní smlouva nebyla sjednána na určitý čas. Zabavením pohledávky a doručením platební záповědi poddlužníkovi nabývá vymáhající věřitel na nájemném soudcovského zástavního práva, jež jest právem na oddělené uspokojení. Podle § 12 konk. ř. čís. 64/1931 zde v úvahu přicházejícího nejsou práva na oddělené uspokojení prohlášením konkursu dotčena. Výjimkou stánoví § 13 konk. ř. čís. 64/1931, že prohlášením konkursu zanikají práva na oddělené uspokojení, kterých věřitelé na úpadcově jmění nabyli exekucí v posledních šedesáti dnech před prohlášením konkursu, než ani v takovém případě nemá zánik zástavních práv o sobě v zápětí zrušení exekuce (sb. n. s. čís. 2470, 6025, 6067) a není důvodem pro její zrušení (sb. n. s. čís. 10002, 11170). Dovolací rekurs neprávem poukazuje k § 11 konk. ř. čís. 64/1931, ana exekuce byla povolena dne 19. března 1932, tedy před prohlášením konkursu, k němuž došlo teprve dne 16. června 1932. Ale dovolací rekurs nemá pravdu ani, pokud se odvolává na předpisy exekučního řádu o vnucené správě, podle nichž exekuce povolená před zahájením vnucené správy na nájemné, splatné teprve budoucně, pozbývá právního účinku poznámkou správy, pokud se týče odevzdáním nemovitosti vnucenému správci a má býti na návrh zrušena (§§ 103 a 119, třetí odstavec ex. ř.), any podle § 188 konk. ř. čís. 64/1931 platí pro konkursní řízení podpůrně jen předpisy o řízení a o příslušnosti ve věcech sporných a předpisy o řízení exekučním jen v případě § 121 konk. ř. čís. 64/1931, t. j. při soudním prodeji, a i v tomto případě jen s odchylkami tam uvedenými.

Čís. 12580.

Knihovní poznámkou vnucené správy (odevzdáním nemovitosti vnucenému správci) pozbývá právního účinku postup nájemného dospívajícího teprve po zápisu poznámky (po odevzdání nemovitosti).

(Rozh. ze dne 5. května 1933, R I 386/33.)

K návrhu dlužníka zrušil soud první stolice exekuci vnucenou správou nemovitosti, povolenou československému státu k vydobytí daňové pohledávky. D ů v o d y: Dlužník navrhl zrušení vnucené správy tvrdě, že nelze očekávatí docílení výtěžku, kterého by bylo lze upotřebiti k uspokojení vymáhající strany. Úhrnný výtěžek z nemovitosti činí prý ročně Kč 22.148.—. Tento výtěžek jest prý postoupen z části hypotekárním věřitelům k zaplacení nezaplacených starých a běžných úrokových splátek, z části Anně N-ové ke krytí běžných jejích mzdových pohledávek za obstarání správy, dohlížení a udržování ne-